

Carmen.

Szóltam: nevettek, hivatam: megköveztek.
Lelkem beszédével mit értem el:
Eltorzíták merész igéim
A zászló átkos lett, gonosz a jel.

Mi kell neki? Lakjon jól szolgaságban
S cirkuszban tapsoljon a csöcselék.
Mivel szenvednék érte? gyötrelemből,
Nyomorból már elég volt, elég.

Pompás köntösben járhatok ezentul,
Nem kell rettegnem üldözők vasát,
Alázattal Cézárhoz járulok
S megszűnik a koldus próféta-ság.

Ülök márványos, drága csarnokomban,
Nem hallok durva szót, jaj sem búsít,
Betűket róvok hosszú papiruszra
Ólelem rabnőm, iszom ciprusit.

Nem bánom azt, Rómában mit művelnek.
Nálam táncolnak, lágy fuvola szól
S lakomázom víg cimborá sereggel —
Cézár vagy, jaj, aki veled dacol.

MIHÁLY LÁSZLÓ

